

ሕይወት በዓላማ ወይስ በግፊት?

ዛሬ ብዙሃኑ የተስማማበት የሚመስል “ቀድሞ መገኘት” የሚልን ብሂል እንደ መርህ እና መስፈርት በሚከተል ሥርዓት ውስጥ እንኖራለን። አንባቢው “ቀድሞ መገኘት ታዲያ ምን ክፋት አለው?” ብሎ ጥያቄ ሊያነሳ ይችላል፤ መልሱ “አዎ!” ነው። ምክንያቱ ደግሞ አንድ ሠው በዚህ ሥርዓት ውስጥ ለመቆየት በየትኛውም ሁኔታ “ቀድሞ መገኘት” ግዴታ በመሆኑ የተነሳ ግለሰቡን ያልተገባ ጫና ውስጥ ስለሚከተው ነው።

ጫና (Pressure) ከስያሜው ጀምሮ ከባድ ቢሆንም በዚህ ሥርዓት ውስጥ ግን ትርጉሙን በመቀየር በዛ ስሜት ውስጥ መሆን ፈጣን መፍትሔን የሚሰጥ የጉዞው አንድ አካል ወይም ልምምድ ተደርጎ ይወሰዳል። ጫና እንዲፈጠርብን ከሚያደርጉ ምክንያቶች መካከል ደግሞ ነገሮችን በ“ፍጥነት” ማከናወን ከስኬት ጋር አንድ ተደርጎ በመታሰቡ ነው። ይህ ልምምድ ሁልጊዜ በጥድፊያ እና በውጥረት ውስጥ ስለሚያደርገን የትኛውም ጥያቄ በቀረበልን ወይም በተጠየቅንበት ቅጽበት (ያለ ማመዛዘን) መመለስ እንዳለብን እንዲሰማን በማድረግ ወደ ተከፈተ በር ሁሉ ወዲያውኑ መግባት እንዳለብን የሚል ስሜት በመፍጠር “አሁን እሺ ካላልኩ ዕድሉ ያመልጠኛል” የሚል ስውር ጭንቀት በውስጣችን በማንገስ ሳንዘጋጅ “እሺ” እንድንል ያስገድደናል።

ታዲያ የእዚህ ጫና መምጫው ከወዴት ነው? ብዙ ጊዜ “ቀድመን” ለመገኘት በምናደርገው ትግል ውስጥ በሚፈጠረው ጫና እና ግፊት የሚመጣው ጭንቀት እና ውጥረት ምንጩ ከውጭ ነው። ዛሬ ላይ ቴክኖሎጂ ከሉላዊነት (Globalization) ጋር በመተባበር ኑሮን የታይታ ወደመሆን እየወሰዱት ይገኛሉ። ውጤቱም አለመታደል ሆኖ የአብዛኞቻችን ህይወት ለሰው እይታ በመጨነቅ የተሞላ እያደረገው መጥቷል።

በዋናነት በማህበራዊ ሚዲያ የሌሎችን የሕይወት “ድምቀት” እና “ስኬት” በማየት የራሳችን ሕይወት የዘገየና ወደ ኋላ የቀረ ይመስለናል። ይህ አካሄድ እያንዳንዱን እንቅስቃሴያችንን በሰዎች አስተያየት፣ በንጽጽር እና “ተለይቼ እቀራለሁ” በሚል ፍርሃት ውስጥ በማድረግ ከባድ ጫና ውስጥ በመክተት ረብ የለሽ ህይወት እንድንመራ ያደርገናል። አንድ ሠው ህይወቱን ይህን በመሰለ ጫና ውስጥ ሆኖ ሲመራ የሁልጊዜ ሃሳቡ “አሁኑኑ ካላደረኩት ዕድሉ ለዘላለም ያልፈኛል” ብቻ ይሆናል። በጫና ውስጥ የሚኖር ኑሮ እረፍት የለሽ በመሆኑ ጥሪያችንን ሳናውቅ እና ሠላም ሳይኖረን እንዲሁ እየባከንን እንድንኖር ያደርገናል።

ከዚህ ምስቅልቅል ከሆነ አኗኗር እንድንወጣ ከሚረዱን መንገዶች ዋነኛው ደግሞ ዓላማ (Purpose) ያለው ህይወትን በመምራት ነው። አንድ ሰው ህይወቱን በዓላማ መምራት ሲጀምር “ቀድሞ መገኘት” የሚባለው እና ወደ ከንቱ ውጥረት እና ጫና ውስጥ የሚከትን አካሄድ አደገኝነቱን ይረዳል።

ይህ ሲባል ግን በዓላማ በሚመራ ህይወት ውስጥ ጫና እና ውጥረት የለም ማለት እንዳልሆነ ልብ ልንል ይገባል። ልዩነቱ “በቀድሞ መገኘት ውስጥ” ያለው ውጥረት ግብ የሌለው እና ስለተጠራንበት ዓላማ ግድ የማይሰጠው በመሆኑ ነው።

በዓላማ በሚኖር ህይወት ውስጥ ስላለው ጫና እና ውጥረት ለማየት ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን ክርስቶስ ነው። ጌታችን ኢየሱስን በጌቴሴማኒ የአትክልት ስፍራ በታላቅ ጭንቀት ውስጥ ነበር። ነፍሱ እስከ ሞት ድረስ ታውካ፤ ለቡም እንደ ደም ጠብታ ነበር።

ሌላኛው በዓለማዊ ውስጥ ያለን ጫናን በሚገባ የሚያውቅ ሰው ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስ ነበር። በ2ኛ ቆሮንቶስ 4፡8 ላይ "በሁሉ እንገፋለን እንጂ እንጨነቅም" ይለናል። ጳውሎስ የነበረበት ጫና ሃይለኛ ነበር፤ ሆኖም ጳውሎስ ጫናው ተቆጣጥሮ ከመንገድ እንዲያወጣው አልፈቀደም። የውጭው ሸክላ እንዲሰበርና የውስጡ መለኮታዊ ሀብት እንዲገለጥ ጫናው ዓላማ እንዳለው ያውቅ ነበር።

ዓላማ ካለን በየትኛውም ጫና እና ውጥረት መካከል ሆነን መዳረሻን ጥርት አድርገን ማየት ያስችለናል። ከንቱ ውጥረት እና ጫና እኛነታችንን በመጨረሻ በሁኔታዎች ልክ ሲቀርጸን ፤ ዓላማ ግን ማንነታችን ሳይናወጥ በእርጋታ ውስጥ ጸንተን እንድንቆም ያደርገናል።

በዓላማ በሚኖር ህይወት ውስጥ ስላለው እርጋታ ኢየሱስ ጥሩ ማሳያ ነው። ክርስቶስ በምድር ላይ በተመላለሰበት በዚያን ዘመን ብዙ ህዝብ ሲከተለው ነበር። በዚህም በተለያዩ ጊዜያት ሰዎች እንዲቆይ እንዲሁም ታምራትን እንዲያደርግ ይለምኑት ነበር። እርሱ ግን ይህን ባላደርግ ምን ይላኛል ሳይል በእርጋታ ማድረግ ያለበትን ይፈጽማል። በተለያዩ ወቅቶች ሠዎች እንደዚህ ዓይነት ግፊቶች ሲደረጉበት ለጸሎት ወደ ገለልተኛ ስፍራ ይሄድ ነበር፤ ቆይታ ሳይሆን ጊዜ ወደ ሌላ ስፍራ መሄድ እንዳለበት ይናገር ነበር። እርሱ በኖረበት ዘመን ሰዎችን ይወድ ነበር፤ ያገለግል ነበር። ነገር ግን በሰዎች "አስቸኳይነት" አንድም ነገር ሲያደርግ አላየነውም።

አስቸኳይ የሚመስሉ ነገሮች ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደሉም። አንዳንዴ ነገሮችን "ቆም" ብሎ መመገምም ብልህነት ነው። በዚህ በጥድፊያ እና ፉክክር በተሞላ ዓለም ውስጥ ወደ ኋላ የቀረን ሲመስለን መሮጥ ሊያምረን ይችላል። ነገር ግን በመንፈሳዊው ዓለም ፍጥነት ብቻውን ለውድቀት ሊዳርግ ይችላል። ጫና የበዛባት ህይወት ሠላም ፈጽሞ የላትም! ጳውሎስ በቆላስይስ 3፡15 መልዕክቱ ላይ "የክርስቶስ ሰላም በልባችሁ ይግዛ" ይላል። "ይግዛ" የሚለው ቃል "ዳኛ ይሁን" እንደ ማለት ነው። ሰላም ከራቀህ ዳኛው ፊሽካ ነፍቷል ማለት ነውና እንቁም!

ውሳኔያችን በፍርሃት ላይ የተመሰረተ ከሆነ ቆም ብለን እናስብ። የትኛውንም ዓይነት ስምምነት አሁኑኑ እንድናደርግ የሚገፋፋን ጭንቀት ካለ አሁንም ቆም እንበል። ምናልባት ያ ስሜት ወደ ኋላ ሊያስቀረን ሳይሆን ከመንገድ እየወጣን እንደሆነ እያስጠነቀቀን ሊሆን ይችላል። ዓላማ ያለው ህይወት ችኩል አይደለም፤ ሠውን አስደምሞ ማስጨብጨብም ግብ አይደለም። ዓላማ ከእግዚአብሔር ጥሪና ጊዜ ጋር የተቆራኘ ነው።

እናስተውል!

ስራ ስለበዛብን ብቻ ውጤታማ የሆነን ማለት አይደለም። ስለደከመን ብቻ ሰርተናል ማለት አይደለም። ከንቱ የሆነ ጫና እና ውጥረት ያደክመናል እንጂ አያራምደንም። ዓላማ ግን አቅጣጫ በማሳየት ወደ ግባችን ያደርሳናል። የተከፈተ በር ሁሉ የእግዚአብሔር አይደለም። አንዳንዶቹ በሮች ወጥመዶች፣ አንዳንዶቹ ደግሞ ተራ ጩኸቶች ናቸውና። በእግዚአብሔር ሃሳብ እና በሰዎች ግፊት መካከል ያለውን ልዩነት ማወቅ ለዓላማ የሚኖር ሰው ዋነኛ ብቃት ነው።

ፀጋና ሠላም ያብዛኛሁ!
ሣቴላይት ዳ.

